

המכון הישראלי
לדמוקרטיה

www.idi.org.il

8 במרץ, 2026

ייצוג נשים במערכת הפוליטית: סקירה לרגל יום האישה הבינלאומי 2026

היציבות בייצוגן של נשים בכנסת נמשכת והשיפור המשמעותי שהתחולל בין השנים 1999 ו-2015 נבלם. גם בממשלה הייצוג הנשי אינו במגמת שיפור אלא דווקא נסיגה בהשוואה לממשלה הקודמת, והוא נמוך במיוחד בהשוואה לדמוקרטיה אחרות.

פרופ' עופר קניג

ייצוג נשים בפוליטיקה ממשיך להיות אחד הנושאים שעומדים במוקד השיח המחקרי במדעי המדינה. הנחת היסוד הרווחת היא שנוכחות משמעותית של נשים בזירות קבלת החלטות איננה רק עניין כמותי, אלא מרכיב חיוני בבניית חברה הוגנת, שוויונית ואינקלוסיבית. ייצוג כזה מחזק את מעמדן של נשים במרחב הציבורי, מעודד תפיסות של שוויון אזרחי, ומערער על סטריאוטיפים מגדריים מושרשים.

יתרה מכך, העובדה שנשים מהוות כמחצית מהאוכלוסייה מחייבת — מבחינה דמוקרטית ונורמטיבית כאחד — שהקול, הניסיון והצרכים שלהן יבואו לידי ביטוי הולם בתהליכי קבלת החלטות. הנראות (visibility) של נשים בתפקידי מפתח פוליטיים ממלאת תפקיד תרבותי וחינוכי חשוב: היא יוצרת מודלים לחיקוי לנערות ולנשים צעירות, מעוררת השראה להשתלבות בזירות הנהגה, ומסייעת לעיצוב דור עתידי שמוזהה מנהיגות נשית כדבר טבעי ולגיטימי.

מדדים רבים מראים שהייצוג הנשי בפוליטיקה מצוי מאז ראשית המאה ה-21 במגמת שיפור רציפה. בשנת 2005 היו רק שתי מדינות בהן שיעור הנשים מקרב כלל חברי הפרלמנט עלה על 40%. עשר שנים לאחר מכן (2015) היו 13 מדינות כאלה, ונכון לראשית שנת 2026 כבר מדובר ב-30 מדינות.¹ מעבר לכך, לאחרונה אף התרבו המקרים של ממשלות בעלות איזון מגדרי – כאלה המורכבות ממספר שווה או כמעט שווה של נשים וגברים בתפקידי שרים.

ועדיין, במדינות ספורות בלבד נסגר הפער המגדרי לחלוטין ובישראל המצב רחוק מלספק - השיפור שחל בייצוג הנשי בכנסת בין השנים 1999 ו-2015 נבלם. בעשור האחרון התייצב שיעור הנשים סביב רמה של רבע מחברי הכנסת. גם בזירות פוליטיות אחרות – כמו הממשלה והשלטון המקומי הייצוג הנשי מדשדש, במיוחד בהשוואה לדמוקרטיה אחרות. סקירה זו בוחנת את ייצוג הנשים בפוליטיקה בישראל מפרספקטיבה משווה.

נשים בעמדות הנהגה

מספר הנשים שהגיעו למשרה הפוליטית הבכירה במדינות (ראשות ממשלה או נשיאות) גדל מאוד בשני העשורים האחרונים. כיום מכהנות נשים בתפקיד הבכיר ב-7 מתוך 38 מדינות ה-OECD. ביניהן – סנאה טאקאיצי (יפן), ג'ורג'יה מלוני (איטליה), קלאודיה שיינבאום (מקסיקו) וּמְטָה פרדריקסן (דנמרק). כפי שניתן לראות בטבלה, **מאז שנת 2012 כיהנו נשים בתפקיד ראשת ממשלה או נשיאה ביותר ממחצית (24 מ-38) מדינות ה-OECD**. רשימה זו כוללת מדינות בהן בתקופה זו נשברה לראשונה "תקרת הזכוכית" ואישה נבחרה לראשונה אי פעם

¹אתר ארגון הפרלמנטים הבינלאומי (IPU)

אמיר אלשיין
יו"ר הוועד המנהל

הנשיא העשירי ראובן ריבלין
יו"ר של כבוד

יוחנן פלסנר
נשיא

חברי הוועד המנהל

עו"ד ליאת אהרנסון
פרופ' רוד וניצקי-סרוסי
ד"ר חן ליבנשטיין
מיל מועלם
שגירי לשעבר סלי מרידור
פרופ' מאריה נאסר אבו-אלהיג'א
עו"ד אבי פיישר
ד"ר מיכל צור
יוסי קוצ'יק

המועצה הבין-לאומית

פרופ' רונלד דניאלס, יו"ר
השופטת רוזלי טילברמן אבלה, קנדה
אן אפלבאום, ארה"ב
השופטת דורית ביניש, ישראל
השופט סטיבן בריר, ארה"ב
פרופ' משה הלברטל, ישראל
פרופ' כריסטוף מוקשיט, גרמניה
ד"ר שרון נוריאן, ארה"ב
השופט אברהם סופר, ארה"ב
ברט ספנס, ארה"ב
פרופ' גרהרד קספר, ארה"ב
הארייט שליפ, ארה"ב

סגני נשיא

פרופ' סווי נבות, מחקר
ד"ר ישי ג'סיין, פרס, אסטרטגיה

עמיתים בכירים

פרופ' תמר הרמן
פרופ' נתן זוסמן (אורח)
פרופ' עמית כהן
מד תומר לוטן (אורח)
פרופ' יותם מרגלית
פרופ' דניאל טטמן
פרופ' בני פורת
פרופ' קרנית פלוג
פרופ' מרדכי קרמיצר
פרופ' גרעון רהט
ד"ר תהילה שורץ אלטשולר
פרופ' יובל שני

מייסדים

ד"ר אריק ברמן
ברנרד מרבוט (1929-2024)
מוכרי המדינה ג'ורג' שולץ (1920-2021)

לתפקיד הבכיר ביותר (למשל איטליה, יפן, אוסטריה, שוודיה) לצד מדינות בהן כיהנו נשים בתפקיד הבכיר ביותר עוד קודם לכן (למשל בריטניה, קנדה, ניו זילנד). ב-10 מתוך 38 מדינות ה-OECD נשים עדיין לא הגיעו ל"טופ", כולל בארצות הברית, שבה שתי המועמדות הראשונות לנשיאות (שתייהן מטעם המפלגה הדמוקרטית) הפסידו לדונלד טראמפ: הילארי קלינטון ב-2016 וקאמלה האריס ב-2024.

ישראל הייתה בין המדינות הראשונות שבהן הגיעה אישה לתפקיד הפוליטי הבכיר. זה קרה עוד בשנת 1969 כאשר גולדה מאיר מונתה לראשות הממשלה בעקבות פטירתו של לוי אשכול. לאחר מכן היא הובילה את מפלגתה לניצחונות בבחירות של 1969 ו-1973. אולם, מאז שהתפטרה מאיר מראשות הממשלה ב-1974 כיהנו בישראל 10 ראשי ממשלה גברים ואף לא אישה אחת.

הפעם האחרונה בה כיהנה אישה בתפקיד הבכיר* ב-38 מדינות ה-OECD

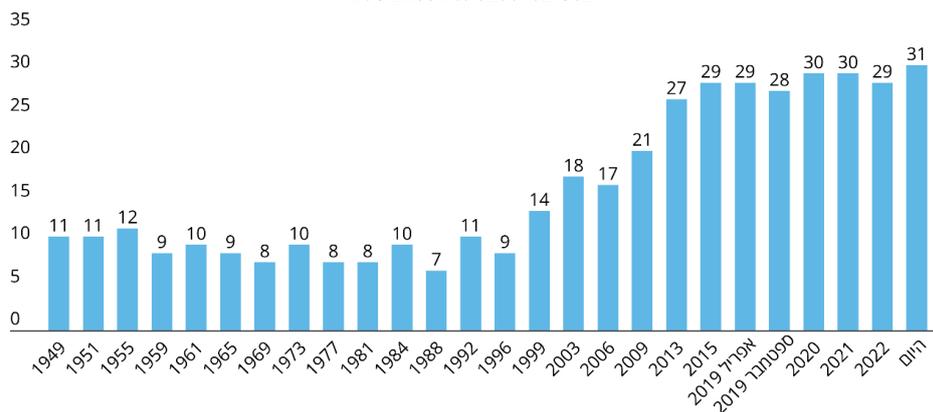
2016	ג.ה. פאק	דרום קוריאה	מכהנת	איטליה	ג'. מלוני
2014	א. ברטושק	סלובניה	מכהנת	איסלנד	ק. פרוסטדוטיר
2014	ל. צינצ'ילה	קוסטה ריקה	מכהנת	דנמרק	מ. פרדריקסן
2013	ג'. גילארד	אוסטרליה	מכהנת	יפן	ס. טאקאיצ'י
2012	א. רדיצ'בה	סלובקיה	מכהנת	לטביה	א. סיליניה
1996	ט. צ'ילר	טורקיה	מכהנת	ליטא	א. רוגינירה
1993	ק. קמפבל	קנדה	מכהנת	מקסיקו	ק. שיינבאום
1980	מ. פינטסילגו	פורטוגל	מכהנת	שווייץ	ק. קלר-סוטר
1974	ג. מאיר	ישראל	מכהנת	אסטוניה	ק. קאלאס
		אירלנד	מכהנת	פינלנד	ס. מארין
		ארצות הברית	מכהנת	ניו זילנד	ג'. ארדרן
		הולנד	מכהנת	בריטניה	ל. טראס
		הונגריה	מכהנת	שוודיה	מ. אנדרסון
		יוון	מכהנת	נורווגיה	א. סולברג
	מעולם לא	לוקסמבורג	מכהנת	גרמניה	א. מרקל
		ספרד	מכהנת	בלגיה	ס. וילמס
		צ'כיה	מכהנת	אוסטריה	ב. בירליין
		צרפת	מכהנת	צ'ילה	מ. באשלט
		קולומביה	מכהנת	פולין	ב. שידלו

* ראשות ממשלה או נשיאות בדמוקרטיה נשיאותיות (נשיאות טקסיות לא נכללות ברשימה).

נשים בפרלמנט

כיום (ראשית מרץ 2026) מכהנות בכנסת 31 נשים. מדובר אמנם ברמת ייצוג גבוהה יותר בהשוואה לעבר הרחוק, אך גם כזו שמשקפת דשדוש. כפי שניכר בתרשים, בשלוש הבחירות הראשונות (1949-1955) עמד שיעור הנשים מקרב חברי הכנסת על כ-10%. לאחר מכן, במשך ארבעה עשורים עד שנת 1999, חלה ירידה במספר הנשים שנבחרו לכנסת, והוא נע בין שפל של 7 (1988) לשיא של 11 (1992). **בין שנת 1999 ל-2015 ניכר גידול חד במספר חברות הכנסת אך מאז אותן בחירות חלה התייצבות**: בחמש הבחירות האחרונות מספר הנשים שנבחרו לכנסת נע בין 28 ל-30.

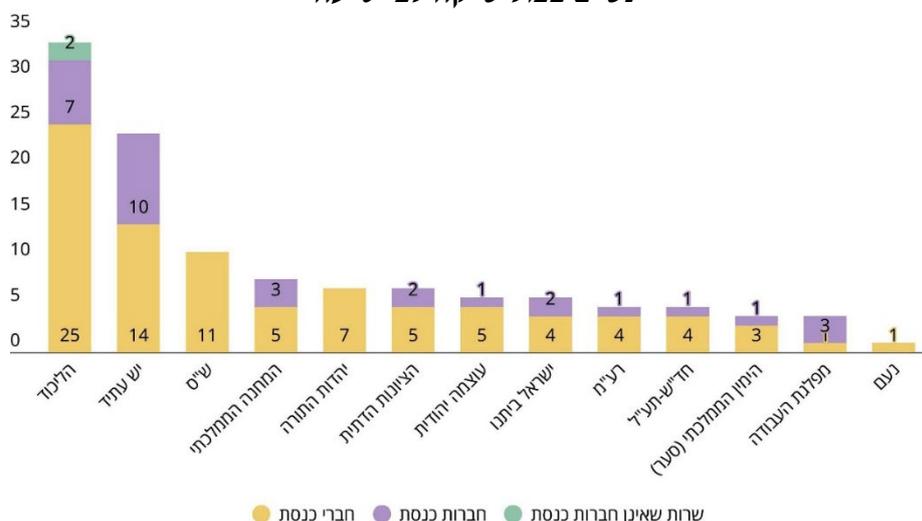
מספר חברות הכנסת

הערה: מלבד העמודה האחרונה, הנתונים מתייחסים למספר הנשים בכנסת בהיבחרה (מייד לאחר הבחירות). במהלך הכנסת הקודמת, עקב השימוש הרחב בחוק "הנורווגי", נכנסו לכנסת עוד נשים ומספרן הגיע, במהלך שנת 2022 לרמת שיא של 35.

הסיעה שיש בה כיום את הייצוג הנשי הגבוה ביותר בכנסת היא יש עתיד, עם 10 נשים. בסיעת הליכוד מכהנות 7 נשים, אליהן אפשר להוסיף את השרות מירי רגב ועידית סילמן שהתפטרו מחברותן בכנסת במסגרת "החוק הנורווגי". במונחים יחסיים, הסיעה עם שיעור הנשים הגבוה ביותר היא מפלגת העבודה, ששלושה מארבעת נציגיה בכנסת הן נשים. ראוי לציין שבנקודת הזמן הנוכחית ולקראת הבחירות לכנסת ה-26, אין ולו אישה אחת שעומדת בראשות מפלגה. לשם השוואה, לפני קצת למעלה מעשור כיהנו 3 נשים בראשות מפלגה: ציפי לבני בתנועה, זהבה גלאון במרצ, שלי יחימוביץ' בעבודה.

נשים בפוליטיקה לפי סיעה

האם שיעור הנשים בכנסת נמוך או גבוה במבט השוואתי? אם נשווה את שיעור חברות הכנסת למדינות אחרות נגלה כי ישראל מדורגת כיום [במקום ה-95 מתוך כ-180 מדינות](#). אם נצמצם את נקודת הייחוס רק ל-38 המדינות החברות ב-OECD, ישראל מדורגת במקום ה-31. כלומר רק ב-7 מדינות ייצוג הנשים בפרלמנט נמוך יותר.

שיעור הנשים מכלל חברי הפרלמנט: מדינות ה-OECD, ינואר 2026

35.00%	לוקסמבורג	.20	50.40%	מכסיקו	.1
34.80%	צ'ילה	.21	49.10%	קוסטה ריקה	.2
33.50%	צ'כיה	.22	46.00%	אוסטרליה	.3
32.80%	איטליה	.23	46.00%	איסלנד	-
32.50%	גרמניה	.24	45.50%	ניו זילנד	.5
31.50%	פולין	.25	45.50%	פינלנד	-
30.30%	קנדה	.26	44.70%	שוודיה	.7
29.70%	אסטוניה	.27	44.10%	דנמרק	.8
29.40%	קולומביה	.28	44.00%	ספרד	.9
28.90%	ארה"ב	.29	43.30%	הולנד	.10
28.40%	ליטא	.30	42.60%	נורווגיה	.11
25.80%	ישראל	.31	40.70%	בלגיה	.12
25.30%	אירלנד	.32	40.60%	בריטניה	.13
23.90%	יוון	.33	39.70%	שווייץ	.14
22.00%	סלובקיה	.34	37.80%	סלובניה	.15
20.80%	ד' קוריאה	.35	37.00%	לטביה	.16
19.90%	טורקיה	.36	36.50%	פורטוגל	.17
15.60%	הונגריה	.37	36.20%	צרפת	.18
15.50%	יפן	.38	35.50%	אוסטריה	.19

* הנתונים מתייחסים לבית הנבחרים היחיד או לבית התחתון (במקרים של מבנה דו-בתי של הרשות המחוקקת). מקור: מבוסס על IPU, 2026

הבלימה בשיפור הנוכחות הנשית בכנסת בעשור האחרון מרחיקה את ישראל משאר מדינות ה-OECD, שברובן העלייה בייצוג הנשית נמשכה בקצב מרשים גם בתקופה זו. במילים אחרות, למרות שהייצוג הנשי בכנסת לא נחלש בעשור האחרון – הפער מול ממוצע ה-OECD דווקא גדל. אם בשנת 2015 הפער הצטמצם עד רמה של כ-5%, כיום, הפער הזה התרחב מחדש ל-9%.

נשים בממשלה

עד שנת 1974, האישה היחידה אשר כיהנה בממשלות ישראל הייתה גולדה מאיר. הבאות בתור להתמנות לתפקיד שר היו שולמית אלוני (1974), שרה דורון (1983), שושנה ארבלי (1986) ואורה נמיר (1992). למעשה, בין הקמת המדינה ועד לשנת 1996 כיהנו בממשלות ישראל 5 נשים בלבד. מאז השתפר המצב, ו-27 נשים נוספות מונו לתפקידי שרות.

שתי הממשלות הקודמות רשמו, כל אחת בתורה, רמות שיא חדשות של ייצוג נשי בממשלה. הממשלה ה-35 ([ממשלת נתניהו-גנץ](#)) שהוקמה לאחר בחירות 2020, כללה בראשית כהונתה מספר שיא של 8 נשים בתפקידי שר. מדובר היה בהכפלה של השיא הקודם. עד אז כיהנו בממשלה בנקודת זמן נתונה 4 נשים לכל היותר. הממשלה ה-36, [ממשלת בנט-לפיד](#), שברה את השיא וכיהנו בה 9 נשים – שליש מכלל השרים. כפי שרואים בטבלה להלן, בממשלה הנוכחית יש נסיגה של ממש מרמות השיא הללו: נשים מאיישות רק 5 מתוך 24 חברי הממשלה (פחות מ-21%), נכון להיום. למעשה, גם הנתון הזה מעט מטעה: עד להתפטרותם של השרים החרדים שיעורן של הנשים בממשלה היה נמוך אפילו יותר.

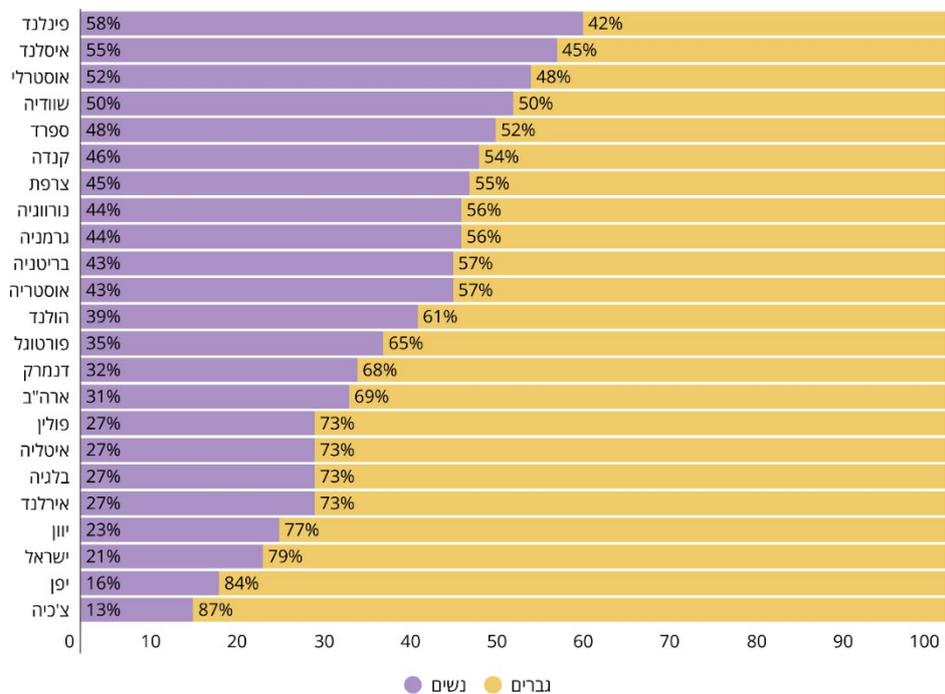
שרות בשלוש הממשלות האחרונות

הממשלה ה-37 (נוכחית, פברואר 2026)	הממשלה ה-36 (בנט-לפיד)	הממשלה ה-35 (נתניהו-גנץ)	
5	9	8	מספר השרות
20.80%	33.30%	23.50%	שיעור הנשים מכלל השרים

אולם בבואנו לבחון את הייצוג הנשי בממשלה רצוי להביט לא רק על הכמות אלא גם על "האיכות". גם אם יותר נשים מבעבר ממונות לתפקיד בממשלה, הן בדרך כלל לא זוכות להיות מופקדות על אחד ממשרדי הממשלה היוקרתיים. במשרד החוץ כיהנו לאורך ההיסטוריה שתי נשים בלבד: גולדה מאיר (1956-1966) וציפי לבני (2006-2009). **בשני המשרדים היוקרתיים הנוספים – הביטחון והאוצר – לא כיהנו נשים מעולם.** כלומר, ב-17 השנים האחרונות לא כיהנה בישראל אף אישה באחד מארבעת התפקידים הפוליטיים היוקרתיים (ראה"מ, ביטחון, אוצר, חוץ).

יתרה מכך, גם אם נרשם שיפור מסוים בייצוג הנשי בממשלות ישראל, הוא איטי בהשוואה לדמוקרטיות רבות אשר בהן לא רק שחל שיפור ברמת הייצוג הנשי בממשלות אלא אף רבו המקרים בהם כיהנו ממשלות מאוזנות מבחינה מגדרית או אף כאלה עם רוב נשי. כפי שאפשר לראות בתרשים, בפילנד, איסלנד ואוסטרליה מכהנת כיום ממשלה עם רוב נשי. בשוודיה, קנדה וספרד – מספרן שווה או כמעט שווה לזה של השרים הגברים. לעומת זאת, יש מדינות בהן הממשלה היא עדיין זירה גברית למדי: ביפן רק 16% מחברי הממשלה הן נשים (אם כי כיום מכהנת בה אישה כראשת ממשלה) ובצ'כיה - רק 13%.

חברי ממשלות – חלוקה לפי מגדר (פברואר 2026)

לאחר שנים רבות של עלייה, הייצוג הנשי בפוליטיקה הישראלית נמצא כיום במגמת דשדוש. השיפור בייצוג הפרלמנטרי נבלם, ואחרי רמות השיא שהושגו בממשלת בנט-לפיד, בממשלה הנוכחית יש צמצום משמעותי בייצוג הנשי. גם בזירות אחרות השיפור בייצוג הנשי מדשדש. למשל, בשלטון המקומי שיעור הנשים שנבחרו לתפקיד ראשת הרשות (ראשות ערים, ראשות מועצות מקומיות ואזוריות) עלה בבחירות של 2018 לרמת שיא של 5.6%. אולם בבחירות המקומיות האחרונות (2024) שיעור זה צמח רק באופן מזערי ל-5.8%. גם בשיעור הנשים שנבחרות לחברות מועצה ברשויות מקומיות חל שיפור איטי מדי.² לבסוף, למרות פסיקה של בג"ץ מלפני שנה, שקבעה כי הממשלה מפרה את החוק בכך שאינה ממנה נשים מנכ"ליות במשרדי ממשלה – לא חל שום שינוי במצב. אדרבא, מאז פסיקת בג"ץ מונו רק מנכ"לים נוספים למשרדי הממשלה והמצב המביש בו אין כיום ולו מנכ"לית אחת נותר בעינו.

²לסקירה מקיפה על ייצוג נשי לאחר הבחירות המקומיות של 2024 ראו [ייצוג נשים ברשויות המקומיות – לציין יום השלטון המקומי 2024](#), ענת טהון אשכנזי, אסף שפירא ואריאל פינקלשטיין.